

Sv. Alberta draudzes ziņas

2011. gada septembris* Nr. 42

Dārgie brāļi un māsas! Ar septembri daudziem no mums sākas mācību un studiju laiks, bet sākas arī augšanas ticībā laiks - svētdienas skolā, Alfa kursos, saderināto kursos, Svētā Franciska no Asīzes garīguma skolā. Turpinās nostiprināšanās ticībā laiks - Neokatehumenālā Ceļa kopienās,

Franciskāņu sekulārordenī, Svētā Damiāna lūgšanu grupā, Marijas leģionā, tikšanās reizēs laulātajiem un jaunajām māmiņām vai piedaloties lūgšanu tikšanās programmā, kas notiek mēneša trešajās piektdienās. Taču visus mūs **Jēzus aicina Savā un Savas Mātes Marijas skolā**, līdzīgi kā tos no mums, kuri piedalījās svētceļojumos uz Aglonu un Madridi un bija veltījuši savu laiku, lai augtu vienotībā ar Dievu un mīlestībā uz līdzcilvēkiem.

Šī mēneša centrā ir Svētā Krusta paaugstināšanas svētki 14. septembrī, tiem sekojošā Vissvētākās Jaunavas Marijas - Sāpju Mātes diena, kā arī viņas Dzimšanas svētki 8. septembrī. Jēzus mūs aicina Savā **Krusta gudrības skolā**. Šajā skolā kā pirmā gāja Dievmāte. No savas dzimšanas brīža un bērnības līdz pat brīdim, kad stāvēja līdzās savam Dēlam Jēzum vislielāko ciešanu, atstātības, agonijas un vientulības uz Krusta laikā, viņa bija visuzticīgākā Kunga mā-

cekle.

Viens no vislabākajiem skolniekiem šajā Krusta skolā ir bijis arī sv. Francisks no Asīzes. Kopš brīža, kad 25 gadu vecumā viņš izdzirdēja Jēzus balsi no krusta Sv. Damiāna baznīcīnā, viņš pastāvīgi atcerējās un savā sirdī ar mīlestību apcerēja Kristus ciešanas uz Krusta. Un 2 gadus pirms savas nāves kā pirmais kristietis vēsturē, Alvernas kalnā, gatavojoties Sv. Ercenģeļa Miķeļa svētkiem, viņš saņēma mūsu Kunga Jēzus Kristus brūces uz savām rokām, kājām un sānā – stigmas, kļūstot īpašā veidā līdzīgs savam krustāsistajam Skolotājam. 17. septembrī mūsu baznīcā pieminēsim šo notikumu, svinot sv. Franciska stigmatu saņemšanas svētkus. 23. septembrī pieminēsim vēl vienu svēto, kurš nesa stigmas - Sv. Asīzes Franciska garīgo dēlu, sv. tēvu Pio no Pjetrelčīnas. Viņš savukārt ir kļuvis par pirmo priesteri, kuram Jēzus ir dāvājis savu brūču zīmes. Tās viņš ārēji redzami nesa, sākot no 1918. gada 20. septembra, pilnus 50 gadus.

Jēzus mūs aicina: „Ja kāds grib no Manis mācīties un Man sekot, lai aizliedz sevi, ņem savu

krustu un seko man!” Sv. Francisks lūkojās uz krustāsisto Jēzu, apcerēja Viņa ciešanas, tās kontemplēja un imitēja (atdarināja) savu Skolotāju, kļūstot par jaunu cilvēku. Lai arī mūsu lūgšanās ir laiks **Krusta adorācijai!** Lai ikreiz, kad **uzlūkojam** Krustu, atceramies par Jēzus bezgalīgo mīlestību uz mums! **Apcerēsim** arī mēs Jēzus svētās ciešanas, atstātību, agoniju un vientulību uz Krusta. **Kontemplēsim** Jēzus ciešanas kā mūsu Māte Marija, esot kopā ar Jēzu Krusta pakājē, lai arī mūsos dzimst vēlme **atdarināt** savu Skolotāju Jēzu. Un šī lūgšana izmainīs mūsu dzīves. Noteikti būtiski ir iemīlēt savu krustu, apskaut mācību, studiju, darba, grūtību un ikvienu krustu, un iemīlēt ciešanas - tad tās kļūs saldas un padziļinās mūsu vienotību ar Dievu.

Lai Sāpju Dievmāte, svētie Francisks un tēvs Pio, Svētie Ercenģeļi Miķelis, Gabriēls un Rafaēls mums palīdz šajā jaunajā mācību, studiju un sekošanas Jēzum gadā pieaugt vienotībā ar Dievu!

br. Aldis Ziemelis OFMCap

TIKŠANĀS AR “KĻUSĒJOŠO” DIEVU IR IESPĒJA LŪGŠANAS

Bieži vien lūgšanu ceļš ir klāts ar noslēpumainības un neskaidrības

plīvuru. Tikai ticība un atmiņas par piedzīvotām žēlastībām, un apziņa,

ka tu ej kopā ar kādu, ir atbalsts, lai spertu nākošos soļus un ietu uz priekšu. Pieredze liecina, ka attiecības ar Dievu un tas, ka jūties Dieva atstāts, lūgšanu dzīvē savstarpēji mijas. Tāda ir arī mūsu personīgā pieredze. Liecības par to atrodam svēto un lūgšanu vīru atstātajos pierakstos. Pr. Francisks Jordans (1848-1918), salvatoriāņu kongregācijas dibinātājs, savā „*Garīgajā dienasgrāmatā*” garīgās krīzes laikā pierakstīja šādus vārdus: „Cik ilgi, Kungs, vēl ļausi, lai mani vajātu tumsības spēki. Kad gan Tava visvarenība tos iznīcinās, bet es varēšu sludināt Tavu godību. Kas gan var būt grūtāks svēto ceļniekam uz zemes par to, ka Dievs no viņa novēršas, atstājot viņu pašam sev. Viņa liktenis ir līdzīgs pamesta jūrnieka liktenim, kurš tumšā naktī, vientuļā jūrā, visu pamests maldās savā traulajā laivā, vēja un negaisa mētāts. Briesmas, kas draud no visām pusēm, raisa no manām krūtīm trauksmainu saucienus: „Kungs, glāb

mani, jo savādāk es iešu bojā.”

Dieva „klusēšanas un klāt nesamības” pieredze lūgšanā ir dabisks lūgšanu dzīves attīstības ceļš. Tomēr ne vienmēr tā ir Dieva darbība, tās var būt sekas mūsu sliktaļai attieksmei pret lūgšanu. Tādēļ, ejot pa līkumainiem ceļiem, kas ved uz tikšanos ar Neredzamo, ir vajadzīga garīga atpazīšana un pieredzējuša garīgā vadītāja palīdzība. Šī palīdzība ir vajadzīga, lai saprastu un iemantotu patieso nostāju attiecībā uz krīzes situāciju lūgšanā, lai ieraudzītu Dieva klusēšanas laika pozitīvo vērtību. Meklējot ceļa risinājumu, tāda palīdzība var izrādīties auglīga. Tās ir pārdomas, kuras tiks atspoguļotas turpmākajās apcerēs.

1. GRŪTĪBAS - normāla parādība

Lūgšanas dzīves attīstībā pienāk brīži, kuros lūdzējs jūtas pamests un apmaldījies. Tas ir laiks, kad, neskatoties ne uz kādām pūlēm, „nejūtām” Dieva klātbūtni. Lūdzējam un viņa lūgšanas attīstībai tie ir kritiski mirkļi, jo tie sevī ietver draudus nolaist rokas un pamest lūgšanas dzīvi. Taču šie mirkļi ir arī iespēja un svētība. Garīgā sausuma, izklaidības un grūtību mirkļi ir kaut kas pavisam normāls mūsu lūgšanas dzīves attīstībā. Šī vienkāršā patiesība bieži vien tiek aizmirsta. Tādēļ ir tik daudz stresa šo grūtību izdzīvošanā, tik daudz iek-

šējo cīņu un vainas apziņas. Un beigu beigās pat lūgšanu dzīves atmešana, jo tā šķiet neauglīga un stresa pilna. Tādēļ ir svarīgi atcerēties, ka grūtību laiks lūgšanu dzīvē ir ļoti normāls stāvoklis, kas nepaieņem garām nevienam. Kāds varētu jautāt: Ko dod tāda apziņa? Ko tas maina grūtību izdzīvošanā? Neizmaina, protams, pašas grūtības, bet izmaina mūsu nostāju. Dod mums daudz miera un uzticības. Mudina

arī pārdomāt līdzšinējo lūgšanu dzīves ceļu, ļauj veikt patiesas izmaiņas un radošu piepūli nākotnē. Šāda nostāja nes augļus, ļauj pozitīvi vērtēt grūtības lūgšanu dzīvē. Par to būs runa turpinājumā.

„Parasts ceļš uz kontemplāciju” – raksta Tomass Mērtens – „ved pa tukšnesi bez kokiem, kur nav ūdens un skaistu skatu. Gars tajā

ieiet un akli ceļo dažādos virzienos, kuri šķiet attālina no spējas redzēt, no Dieva, no prieka un jebkura mērķa. Un varbūt viņam ir grūti noticēt, ka šis ceļš tomēr kaut kur ved, - ne tikai tukšumā, kur ir pilns ar skeletiem, kur drupās ir visas mūsu cerības un labās apņemšanās. Šis tukšnesa izskats tik ļoti biedē lielāko daļu cilvēku, ka viņi nevēlas nolaisties tā izkarsētājās smiltīs un kļīst starp tā klintīm. Viņi nevar noticēt, ka kontemplācija un svētums var tikt atrasts šāda veida tukšumā, kur nevar rast nekādu aizsardzību, nedz vietu atpūtai, nedz kādu remdinājumu un barību iztēlei, intelektam un vēlēm, kas kopš dzimšanas piemīt mūsu dabai.”

Iekšējās situācijas, kuras izraisa sajūtu, ka lūgšana ir kaut kas grūts vai pat sāpīgs, var nest garīgā sausuma un garīgā pārbaudījuma iezīmes, radīt sajūtu, ka Dievs tevi ir atstājis, ka neuzklausā mūsu lūgšanas un lūgumus, izraisīt nepatiku attiecībā uz lūgšanu un garīgo dzīvi.

*pr. Bogdans Giemza SDS
(no poļu val. tulkoja Marika;
turpinājums sekos)*

SVĒTCEĻOJUMS RĪGA – AGLONA 2011

Šogad neierasti agri, jau 31. jūlijā – svētdienā - savu ceļu uz Aglonu uzsāka Rīgas svētā Alberta drau-

dzes svētceļnieku grupiņa. Mūsu sauklis: „**Mana sirds pieder Tev!**” Ceļam stiprinājumu smēlā-

mies svinot svētceļnieku svēto Misi un saņemot priesteru svētību pirms izešanas. Tad jau pēc kopējās grupas foto uzņemšanas, slavas dziesmām skanot, policistu pavadībā uzsākam savu ceļu.

Katru ceļā pavadīto dienu iesākām lūdzoties un izdziedot Dievmātes stundu dziesmas, turpinājām ar Rožukroņa lūgšanām un Dieva Žēlsirdības kronīti, klausījāmies lekcijas. Katru dienu stundu pavadījām klusumā, kad katrs varējām satikt Dievu, pārdomājot Svēto Rakstu lasījumus, vai vienkārši sarunāties ar Viņu.

Lūgšanu starplaikos neiztikām arī bez nu jau tradicionālā „Dvēseļu izkopšanas radio”, kur ēterā kopīgi dziedājām slavas dziesmas Dievam. Bija iespēja arī nodot viens otram uzmundrinošus sveicienus un novēlēt dziesmas.

Piecpadsmit dienu ilgo ceļu uzsākām kā 43 cilvēku liela grupa, kurā ne visi viens otru pazina - dažāda vecuma un interešu pārstāvji. Aglonā ieradāmies kā 43 cilvēku

liela grupa, kura bija jau tik saliedēta, ka nu jau to varēja nosaukt par ģimeni. Šajās 15 dienās kļuvām par ģimeni, citam citu atbalstot, palīdzot, uzmundrinot un arī vienam ar otru pakašķējoties. Un tā ir vislabākā liecība par tuvākmīlestību un Dieva darbību šajā ceļā!

Mājās palicēji varēja sekot līdzī mūsu ikdienai, lasot svētceļnieku dienasgrāmatu draudzes mājas lapā. Katru dienu tika ziņots par piedzīvoto un piemeklēts dienai īpaši atbilstošs foto.

Šis gads bija īpašs, jo Iršos viesojāmies pie bērnu nama „Dzeguzīte” bērniem. Pavadījām kopīgu vakaru pie ezera, spēlējām spēles, dziedājām dziesmas un vienkārši pavadījām laiku kopā ar bērniem. Šeit īpašu paldies sakām Rīgas svētā Alberta draudzes *Caritas* grupas brīvprātīgajiem un svētceļniekiem, kuri ar saviem ziedojumiem palīdzēja iepriecināt bērnus.

Tā kā šogad ceļā bijām 2 nedēļas, tad tieši vidus posmā – svētdienā bija brīvdiena. Šajā dienā varējām atpūsties, uzņemt spēkus nākamajai nedēļai. Tomēr lekcijas un Rožukroņa lūgšanas netika aizmirstas. Kopīgi gājām uz Ērgļu Svētā Krusta baznīcu, kur pirms svētās Mises kopā ar draudzi lūdzāmies Rožukroni un Dieva Žēlsirdības kronīti.

Jau otro gadu visspilgtākās un neaizmirstamākās emocijas paliks par nakts gājienu. Pēdējo posmu Preiļi – Aglona veicām naktī no 13. uz 14. augustu. Ar satrauktām sirdīm, dziedot slavas dziesmas, devāmies ceļā. Liels atbalsts un uzmundrinājums bija Preiļu iedzīvotāji, kuri, izdzirdot dziesmas, nāca pie logiem, lai pamātu mums un vēlētu veiksmīgu ceļu. Arī šoferi pauda lielu atbalstu, signalizējot gan ar gaismas, gan skaņas signāliem. Kad saule bija jau norietējusi un iestājās tumsa, iededzām lāpas un bijām kā Kristus gaismas nesēji pasaulei. Debesīs gaismu mums deva tik ļoti spilgtais mēness un zvaigznes. Tā šo spīdekļu pavadībā gājām un lūdzāmies Rožukroņa lūgšanas dažādos nodomos. Kad bija izskanējis pēdējais Rožukroņa noslēpums, dziedot slavēšanas dziesmas un lasot meditācijas, lūdzāmies Gaismas ceļu un pārdomājām ar Kristus augšāmcelšanos saistītos priecīgos notikumus.

Tā, pēc divām ceļā pavadītām nedēļām un nakts gājiena, 14. augustā pulksten 6:30, vērojot īpaši skaisto saullēktu, iegājām Aglonā. Visas grūtības un nogurums tika aizmests un pārņēma neizsakāms prieks par to, ka esam nonākuši galamērķī un visi kā viens noslīga uz ceļiem Vissvētākā Sakramenta un Aglonas Brīnumdarītājas Dievmātes svētgleznas priekšā, lai izteiktu pateicības lūgšanu Dievam un Jaunavai Marijai par ceļā pavadīto laiku, par Dievmātes aizbildniecību un Dieva dāvētajām žēlastībām.

Neizsakāmi lielu atbalstu mums deva garīgais vadītājs tēvs Staņislavs un kapucīnu brāļi Andrejs, Ādams un Jānis. Sakām lielu paldies viņiem.

Pateicība Dievam par šo neaizmirstamo svētceļojumu! Tiekamies nākošgad!

Anda

Liecības:

Šis bija mans pirmais svētceļojums. Ņemot vērā to, ka es salīdzinoši nesen esmu sākusi kaut nedaudz iesaistīties Baznīcas dzīvē, man šis svētceļojums patiesi bija svētīgs. Fiziski tas nebija grūti. Visgrūtāk bija pārvarēt sevi pirmajā dienā, kad likās: ko es šeit daru? kas ir šie cilvēki? vai man tas ir vajadzīgs? vai es esmu patiesa?

Otrajā dienā, ejot pa saulainu meža ceļu un lūdzot Rožukroni, es pamazām sāku iedzīvoties un izbaudīt šo svētceļojumu. Un ar katru nākošo dienu arvien vairāk. Es sāku ieklausīties noslēpumos un lūgšanas laikā tos pārdomāt. Ļoti palīdzēja tas, ka katru Rožukroņa noslēpumu lasīja kāds no grupas dalībniekiem, tas man šķita daudz personīgāk. Kad man pašai pirmo reizi bija jālasa viens no noslēpumiem, tas bija pārdzīvojums, grūti pārvarams pārdzīvojums. Bet svētceļojuma pēdējās dienās jau likās skaisti un svētīgi, ja bija iespēja lasīt kādu no noslēpumiem. Kad mēs sākām lūgties Rožukroni citās valodās, tas, manuprāt, bija ļoti interesanti. Un izdziedātās lūgšanas daļas bija tik sirsnīgas. Rožukroņa lūgšana bija viens no patiesākajiem un Dievam vistuvākajiem mirkļiem manā svētceļojumā. Stundās, kurās pēc Svēto Rakstu vārdiem mēs turpinājām gājieni klusumā, es izbaudīju turpinājumu katoliskajai meditācijai. Ar katru dienu vairāk un vairāk sajutu mieru sevī. Mūsu grupas cilvēki ar katru dienu kļuva tuvāki. Pat pirmās dienas kaitinošie momenti nākošo dienu gaitā pamazām bija notušēti ar katra pozitīvo devumu. Bija prieks par katru no mūsu grupas dalībniekiem, par katra devumu. Jebkuram varēja pieiet klāt un ar ikvienu varēja parunāties bez

ikdienas negācijām, bez vecuma ierobežojuma. Svētceļojuma beigās bija sajūta, ka visi mēs esam pazīstami jau ļoti sen. ***Pacilājošais moments bija „Dvēseļu izkopšanas radio”. Apbrīnojami! Dziesmas vēl joprojām skan manī. Lekcijas un vienkārši stāsti par svētajiem. Rīta un vakara kopējās lūgšanas. Tēva Staņislava un brāļu klātbūtne ikdienā kopā ar mums. Dieva klātesamība visā Svētceļojuma laikā. Ikdienas sv. Mises katru dienu citos apstākļos. Baznīcās, kuras bija pa ceļam, vai brīvā dabā. Atliek tikai piedalīties un svinēt. Svētajā Misē Aglonā bija tik aizkustinoši laimīga sajūta, ka asaras noslēpt vairs nebija***

iespējams. Arī Krustaceļš Aglonā uzrunāja personīgi. Ir grūti vārdos aprakstīt visas sajūtas, jo tas ir personīgs piedzīvojums. Vai tas man bija vajadzīgs? Bija vajadzīgs. Pat ļoti! Atbildes uz jautājumiem es nemeklēju. Tikai guvu apstiprinājumu, ka ir jāļaujas un jāpiedalās dzīvē. Mums viss tiek dots. Arī pilnmēness un skaista nakts ar krūtošām zvaigznēm pēdējā svētceļojuma posmā. Skaists saullēkts Aglonā kā dāvana par veikto ceļu pretim Dievam. Un neticams iekšējais miers.

Maija Valaine

Kad kāds dodas svētceļojumā, viņš dara to, lai kaut ko meklētu. Dažreiz atrod meklēto, varbūt pat atrod vairāk nekā gaidīts. Kaut ko tik ļoti personīgu un grūti aprakstāmu vārdos. Tās ir jūtas, tas ir prieks, tā ir gaisma. Tas ir kas vairāk nekā vienkārši aprakstāms, un visu to mēs pieredzējam.

Tas ir par cilvēkiem līdzās, par cilvēku iesaistīšanos, enerģiju, par cieņu vienam pret otru, par cieņu pret atšķirīgu cilvēku kultūru, tas ir par vietām, par brīnišķīgiem dabas skatiem, par meditāciju klusumā. Tas ir par notikumiem: Rožukroņa lūgšanu dažādās valodās, caur kuru mēs jutāmies kā kopiena, kas izplatās visā pasaulē; lūgšanu brīžiem, kuros mēs atradām sevi; tēva Staņislava lekcijām un sekojošām sarunām grupiņās, kurās katrs varēja atvērt sirdi... Bet galvenais, ko es redzēju un sapratu (vai apstiprināju savā prātā), ir, ka vienīgi lūgšanās un lūgšanu grupās mēs atrodam patiesu laimi. Es domāju, ka „pateicoties” elektronikai, luksusa rotaļlietām un modei, kas bieži tiek piedāvātas kā mūsu dzīves mērķis, laimi ir ļoti grūti atrast, jo, lai šos mērķus sasniegtu, daudzas Eiropas, arī itāļu un latviešu ģimenes, ieiet prāta cietumā (lietojot Tamāras vārdus), uzņemoties pār-mērīgus parādus.

Nobeigumā – kas paliks pēc šī svētceļojuma? Visas grupas reliģiozais prieks. Tamāras un Maijas enerģija. Šis prieks un enerģija būs manī un ļaus man būt par labāku cilvēku. Paldies ikvienam par šo dāvanu!

Dario Salerni

*Lai miers ar Tevi, lai miers ar mani.
Šai pasaulē, kur valda iekāre salda,
kur mantu pielūdz kā dievu, kur draugus
kā zeķes maina, lai labums kāds būtu.
Šai pasaulē, kur ciešanu tik daudz,
kur dvēseles staigā ar rētām, kas nedzīst –
un tikai cilvēku saujiņa maza,
tām ielāpu uzlikt var.
Kā lai pavairot varu to kareivju skaitu,
kas spēkā, kurš no Tēva nāk, var doties
cīņā skarbā, par dvēselēm klieidošām,
pēc Mīlestības alkstošām.
Lai miers ar Tevi, lai miers ir mājās
tavās un Žēlastības Tēvs pie tevis mājō.*

PIEAUGUŠO ALFA KURSI

Vasaras un rudens mija katram cilvēkam ar kaut ko asociējas. Skolniekiem, studentiem un skolotājiem tas ir jaunā mācību gada sākums, citiem tās ir atmiņas par skaisto laiku, kādam tā ir vienkārši rudens sākšanās, bet vairākumam tas saistās ar skumjām par to, ka vasara beidzas. Liekas, ka šī divu gadalaiku mija vienmēr ir nostaļģijas pilna, bet cilvēks tā ir iekārtots, ka vienmēr skatās uz priekšu, un tieši šajā laikā sirds ar cerībām un ilgām sāk rau-

dzīties uz ziemas pusi, atmiņā atsaucot Ziemassvētku gaidīšanas sajūtu.

Mūsu, Svētā Alberta Rīgas Romas katoļu baznīcas, Alfa komanda ar 11. Alfa kursu pieaugušajiem sāk savu ceļu pretī mūsu Pestītāja dzimšanas svētkiem. Katru draudzes locekli, katru interesentu, katru, kurš meklē līdzcilvēkus, katru, kura sirdī ir vēlme pēc garīguma un sabiedrības vai, vienkārši sakot, KATRU mēs aicinām šo ceļu pretī Ziemassvētkiem iet kopā ar mums, apmeklējot Alfa kursu. Kurss notiks mūsu pašu draudzes telpās (Liepājas iela 38, ieeja no Zemaišu ielas puses). Pirmo kursa ievadlekciju un kursa prezentāciju var noklausīties **2011. gada 21. septembrī plkst. 19.00**. Pats kurss sāksies **28. septembrī plkst. 19.00**. Pieteikšanās pa tālruni **29506282** (Marina) vai rakstot uz e-pastu alfakursi@gmail.com.

Liturgiskais kalendārs

MARIJAS LEĢIONS

Marijas leģiona „Debesu Vārti” māsas un brāļi kalpo evaņģelizācijas darbā jau vairākus gadus. Marijas leģionāri pulcējas katru svētdienu plkst. 9:00 Sv. Alberta baznīcas Svētdienas skolas telpās, kur notiek lūgšanas un garīgie lasījumi.

Katrs, kas vēlas piedalīties ML „Debesu Vārti” kalpošanas darbā, tiek laipni aicināts pieteikties pie ML „Debesu Vārti” prezidentes Regīnas, telefons: 67624328, mob.: 28244787.

ML „Debesu Vārti” prezidente Regīna Podniece.

Svētā Damiāna lūgšanu grupa

Tikšanās notiek mūsu draudzes mājas telpās katru otrdienu plkst. 19.30

Kontaktpersonas:

Ieva Rūrāne,
tālr.: 28200689
Gunta Ziemeļe,
tālr.: 26883247

E-pasts: san.damiano@inbox.lv

Franciskāņu sekulārordenis
(Pasaulē Dzīvojošo Latvijas

Franciskāņu ordenis)

Tikšanās notiek katra mēneša otrajā sestdienā plkst. 11.00 - baznīcā un draudzes mājā

Kontaktpersonas:

Māra Zaķe,
tālr.: 67624245, 29331099
Andris Taranda,
tālr.: 29180255

"Neokatehumenālais ceļš"

1. kopienu apkalpo t. Aldis Ziemeļis OFM Cap

2. kopienu apkalpo t. Staņislavs Kovaļskis OFM Cap

Kontaktpersona:

Sergejs Saprikins
Tālr.: 29212806

E-pasts: saprikins@btb.com

www.camminoneocatecumenale.it

Sv. Mise par pirms dzimšanas mirušo bērnu ģimeņu dzimtas ciltskoka dziedināšanu un atbrīvošanu – Aizlūgums notiek to ģimeņu nodomā, kuru bērniņi ir apbedīti Dvēseļu dārzā, kā arī to ģimeņu nodomā, par kurām ir ziedots speciālā šai Sv. Misei paredzētajā lādītē sv. Alberta baznīcā. Katra mēneša 3. trešdienā

plkst. 18:00. Šajā mēnesī - 21. septembrī.

Katru svētdienu mūsu draudzē notiek **Vissvētākā Sakramenta adorācija** pēc Sv. Mises plkst. **9:00** līdz **18:00**. Iespēju robežās aicinām visus palikt klusā lūgšanā kopā ar Jēzu, tā padziļinot personisko saiti ar Viņu.

Ar septembra mēnesi atsāksies **IEKŠĒJĀS DZIEDINĀŠANAS UN ATBRĪVOŠANAS LŪGŠANU TIKŠANĀS** mēneša trešajā piektdienā.

2011. gada 16.septembrī plkst. **18:00 Rīgas Sv. Alberta Romas katoļu baznīcā** (Liepājas ielā 38). Pie mums viesosies Dons un Patrīcija Tērbīti no ASV. Dons un Patrīcija Tērbīti ir vieni no pieredzējušākajiem kalpotājiem katoļu harizmātiskās atjaunotnes kustībā ASV. Šī garīgās atjaunotnes kustība īpaši uzsver nepieciešamību katram personīgi sevi uzticēt Kristum un saņemt Svētā Gara izliešanos.

Piedalīsies priesteri: pr. Māris Ozoliņš, t. Maksimiliāns Podvika OCD, t. Jāzeps Sitnieks MIC, pr. Rolands Kairišs.

Nākamā tikšanās 21. oktobrī plkst. 18:00.

Liturgiskais kalendārs

8.septembris, ceturtdiena – Vissvētākās Jaunavas Marijas dzimšana, svētki. Svētās Mises plkst.: 8:00 un 18:00.

14.septembris, trešdiena – Svētā Krusta pagodināšana, svētki. Svētās Mises plkst.: 8:00 un 18:00.

17.septembris, sestdiena –Svētā Franciska no Asīzes stigmatu saņemšanas diena, svētki.

21.septembris, trešdiena – sv. apustulis un evaņģēlists Matejs, svētki. Svētās Mises plkst.: 8:00 un 18:00.

23.septembris, piektdiena – sv. Pio no Pjetrelčīnas, priesteris, piemiņas diena. Svētās Mises plkst.: 8:00 un 18:00.

29.septembris, ceturtdiena – sv. erceņģeļi Miķelis, Gabriēls un Rafaēls, svētki. Svētās Mises plkst.: 8:00 un 18:00.

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Visssvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00,

Otrdienās un piektdienās:

30 min. pēc Sv. Mises 18:00

Baznīca atvērta:

Pirmdienās, trešdienās, ceturtdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 18:45;

otrdienās un piektdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 19:15;

svētdienās: 6:30 – 19:00;

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: 6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz ceturtdienai no plkst.
9:00 līdz 12:00 un no 14:00 līdz 17:00
piektdienās no plkst. 14:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Prāvests: Krišjānis Dambergs OFMCap,
e-pasts: br.krisjanis@gmail.com
tālr.: 2 677 56 79;

t.Aldis Ziemelis OFMCap,
tālr.: 2 682 17 74

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz sestdienai:

8:00 latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Svētdienās:

8:00 poļu valodā

9:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā (ar ģimenēm un bērniem)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis

Teksta salicēja: Marika Lotanuka

Maketētāja: Jevgeņija Gaikena

Teksta korektore: Ruta Vinkele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM*

NĀC APMEKLĒ MŪSU DRAUDZES JAUNO MĀJAS LAPU

www.albertadraudze.lv

